

Naar Sagen stilles saaledes, vil der være et ganske andet fornøftigt Grundlag, paa hvilket man kan arbejde Fremtiden imøde, end naar man gaar omkring og tror eller faar Andre til at tro, at en Neutralitetserklæring er et Middel til at slippe for Udgifter til Befæstnings- og Forsvarsvæsenet (Modsigelse). Det kan jo være, at jeg har underlagt, hvad der tidligere er kommet frem, en urigtig Opfattelse; men i alt Fald er det vist, at efter at Udvalgets Flertal har afgivet sin Betænkning, er det derved erkjendt, at Neutralitet ikke er Noget, der fritager os for at yde Midler til vort Forsvar, tværtimod. Dertil kommer endnu det store Punkt, som er blevet indbrømt af Udvalgets Flertal, at det er Sjælland, som er Danmarks naturlige Fæstning, og at et Forsvar i Sylland og paa Fyen mod Andet end saadanne Smaaforsøg, der alene gaa ud paa Fouragering og Brandstatning, er umuligt. Naar vi erindre, hvorledes der tidligere er blevet talt, som om de, der tænkte paa at forsvare Danmark paa Sjælland, derved vilde, som man sagde, prisdigge de øvrige Landsdele eller, hvad der var endnu værre: kun tænkte paa sig selv og søgte at skaffe sig Værn mod Fjenden, saa er det en meget betydelig Fremgang, der er gjort, naar det nu erkjendes af Flertallet, at det Sted, hvor Danmark skal forsvares, er Sjælland, og dette Punkt ønskes jeg at tillægge al mulig Vægt. Naar det først er kommet til at blive en sælles Overbevisning, at vi skulle stræbe efter at „koncentrere“ de faa og svage Kræfter, vi have, saa vil derved være lagt et meget stort Stykke Veie henimod Enighed; thi det har været et af de Punkter, som tidligere mere end mangt et andet har skilt os ad. Endelig regner jeg det for en meget stor Fortjeneste for Flertallet at være kommet til at erkjende Nødvendigheden af betydelig at udvide Flaaden. Et af Hovedpunkterne i Flertallets Forslag er jo Bevillingen af 15 Millioner Kr. til Flaaden. Erkjendelsen er kommen lidt sildre; der har været den ene Leilighed efter den anden i de sidste 6—7 Aar, hvor Bestræbelserne for at hjælpe vor Flaade fremad kunde have lagt sig for Dagen i Handlung, men hvor forskjellige Hensyn, som burde have været underordnede, have holdt de Herrer tilbage, og de have Intet gjort for Flaadens Udvikling i de forløbne Aar. De have det ene Aar efter det andet negtet Bevillinger, der kun vilde have været endel af, hvad de her paa engang tilbyde som en stor Sum. Men det være sildigt, at Erkjendelsen er kommen, saa glæder jeg mig dog over, at den er der. Disse 15 Millioner Kr. ere af en meget stor Betydning. Det er paa en Maade endog at gaa videre, end Regjeringen foreløbig havde foreslaaet, thi ihvorvel der i Forslaget om Sværnets Ordning er krævet flere Pantserfibe, saa er det dog Flertallet, der har havt den Fortjeneste freidigt at nævne en saa stor Sum som 15 Millioner og at ville anvende dem til en hurtig Pantserfiba-

bygning. Det er jo endogsaa udtalt i Flertallets Betænkning, at man anser det for rigtigt at lade et af disse Skibe bygge i Udlandet for derved at faae det desto hurtigere færdigt. Det er erkjendt, at der skal være et Pantserforvar, og tillige, at der skal være et Søforvar, som kan være istand til for Uvor at hjælpe til at værges Sjælland mod Landgang, og derved ere i Grunden alle de Forbringer, som Marineministeren tidligere har stillet til den Art Skibe, vi skulde bygge, indbrømmede. Spørgsmaalet er altsaa blot dette: Hvorledes skulle disse store Fremstrid, der ere gjorte af Udvalgets Flertal, komme til at faae nogen praktisk Betydning for Landet. Det er den virkelige Opgave. Her tro nu de Herrer, at de ville være istand til at fastholde som absolut Vilkaar for overhovedet at bevilge Noget og at begynde paa nogen Udgift, at en Indtægts- og Formuestat, saaledes som de forlange den, er given. Men er det de Herrer's virkelige Overbevisning — hvad jeg ikke tvivler om —, der er kommen til orde i Betænkningen, hvor de udville, hvad Forsvaret kræver, saa vil det være dem umuligt at fastholde dette som Vilkaar. (So, jo!) De ville kunne fastholde det i mange Former, men som Betænkning for overhovedet at gjøre Udgifter, ja for at begynde paa at gjøre disse Udgifter vilde de ikke kunne fastholde det (Udbrydelse). Ja, det vil Fremtiden vise. Ligesaa sikkert som der kan reises Bebreidelse imod dem, der maatte ville skyde Forsvaret tilside af Frygt for at komme til at bære nogen Stat, ligesaa sikkert vil der kunne reises stærke Bebreidelser mod dem, der skyde det tilside, fordi de ikke kunne faae deres specielle Ønsker om en enkelt Statteform opfyldt. De Herrer kunde for den Sags Skyld ligesaa godt have opstillet Reformer i Lovgivningingen som Vilkaar; de kunde have opstillet som Vilkaar Inddragelse af Præstetienden i Statskassen, og der var mange andre Vilkaar, som kunde være stillede; men det, som gjør et Vilkaar berettiget, er, hvorvidt det staa i naturligt, inderlig og levende Forbindelse med den Sag, hvortil det knyttes, og det gjør Deres Indtægt og Formuestat ikke, mine Herrer! Den staa ikke i en saadan naturlig og inderlig Forbindelse dermed (Modsigelse). Ja, de Herrer ville, at de to Ting skulle gaa sammen; men nogen naturlig Forbindelse der imellem er der ikke. Dersom vi havde Midler til ad andre Veie at bringe dette Forsvarsvæsen tilstede, erkjende De jo strax, at der ikke vilde være nogen Nødvendighed for en saadan Formue- og Indkomststat, og vi kunne godt tænke os, at vort Land var i en saadan Stilling, at det var rigtigt at gjøre en Statsskjæbning paa 30, 40, 50 Millioner for at tilvejebringe det fornødne Værn. Det vilde aldeles ikke være nogen Nysgjæbske for Landets Kredit, om noget Saadant skete, og jeg ser ikke rettere, end at, hvis det virkelig var Opgaven i Løbet af nogle faa Aar at bringe et ordnet Forsvarsvæsen til-